

Fővárosi Önkormányzat bizottsági ülései 2008.10.20-21.

Tárgy: Előterjesztés az Iharos SKA tevékenységéről, sorsáról

Tisztelt Albizottság!

A 2008. január 23-i, sikertelen albizottsági, majd főbizottsági megméretés után a kezünkben egy újabb főpolgármester-helyettesi értékelés és döntési előterjesztés. Semmi nyoma a megalapozottabb értékelésnek, az észrevételek hasznosításának, megfontolásának a januári kritika óta. Látszólag a mi 1, ill. 5 éves munkánk írásos tükre az anyag. Rólunk szól, de ismét nélkülünk. Ez gyáva és alaptalan hozzáállás. Sajnálatosan nem igaz és nem is fair az anyag, hanem egy tárgyi tévedésekkel, részrehajló megállapításokkal teli ítélet arról: le velünk!

Az Iharos kurátorai nem városházi beosztottak, nem lekezelhető, megfélemlíthető bürokraták, hanem független szakemberek, akik évek óta, ingyen a szakmai hitelüket teszik a főváros fiatalságának a sportja mellé. Ezt lenyelni, megérteni az előterjesztő és az ügyosztály sosem tudta. Kompetenciájának vagy egyszerűen a pénzügyi „mozgástere” szűkítésének a jelét látta bennünk. Szolgáljunk itt egyetlen példával: mi alapítvány vagyunk, azaz jogi személy célvagyon. Alapítványnál fogalmilag senki sem sportol(hat). „Ellenpélda” a Világjátékok Alapítvány (VA), mely szintén nem sportszervezet, ott sem folyhat sporttevékenység. Mégis, a közgyűlésre hivatkozva (!) úgynevezett vizes pályázatként több éven át csakis a VA nyerhetett, mert rá volt szabva a kiírás. Így ott összejött fővárosi sport-közpénzből bő 30-34 millió Ft. A VA-nál fennálló személyi összefüggések közismertek. Oknyomozó újságíró csuda dolgokat tudna feltárni a háttérrel illetően. Mi, az Iharos kurátorai egy ízben merészeltünk redukált összeget megítélni oda. Ezzel az Iharos sorsa megpecsételődött. Az ügyosztály javaslatára, nyilvánvaló retorzióként elvették az Iharostól az SF, a D, s az SZ jelű pályázatok elbírálását. Kiüresítették a közgyűlés döntéséből eredő megoldást, és egy azzal ellentéteset, azaz jogsértőt tettek a helyébe.

A rólunk szóló előterjesztés zeng a BPSZSZ előnyeiről. Semmi bajunk a BPSZSZ-szel, időnként még oda-vissza be is segítettünk egymásnak. 3 baj azonban van itt: 1)rendesen a sport-érdekszervezeti előzsűrizés, szűrés még nem maga a döntés. Előzetes vélemény-kéréssel mi magunk is éltünk, de a kuratórium felelős és szuverén döntéseket hozott. 2) Ám egy plurális érdekképviselői szerv közfeladatáról (!) ilyen döntésre nem képes, új, fontos közjogi kifejezéssel élve, nincs demokratikus legitimációja, és inkompetens, ellenérdekelt is a saját körén túli területen. 3) Önmaga, illetve a közvetlen alkotórészei javára pedig az összeférhetetlenség miatt nem osztogathatna, a rajta kívülállókat pedig nem ismeri (el), az amúgy is kevés pénz jobb belsőleg szétosztani. Példán bemutatva jeleztük már januárban: így a végső döntés az ügyosztályvezető kezében összpontosul valójában. Éppen azért kellett anno közalapítvány, hogy ez ne így legyen. Bakonyi úréknak még volt egészséges veszélyérzete, Hagyó úréknak nincsen. Ugyanezt bő egy éve tényszerűen, világosan elmondtuk Hagyó úr

beosztott kollégájának, ám semmi nem történt. Zuschlag úrnál a pénzosztás fantomizáltan történt, az ezért más. De itt, a fővárosnál az Iharos nélküli pénzosztás nem átlátható, nem garantált, nem célszerű, és nem objektív, azaz jogi-tárgyi értelemben sem feltétlenül korrekt. Hogy bűnös-e, azt tárgyilagos kontroll tudná kideríteni. Ami tény: a közpénzekkel való gazdálkodás követelmény-rendszere alapvetően más. Mindezért a politikus felelős: ha tudott róla azért, ha nem, azért. Van a fővárosnak olyan testülete, szervezete, amely 2-3 hét alatt tisztázhatná, mi folyik itt. Beszédés és kint nehezen megvédhető tett lesz, ha a megoldást a városháza az Iharos, és nem az ügyosztályi gyakorlat kiiktatásában leli meg. Abban mi tényleg nem szeretnénk még szurkolók sem lenni.

Alaptalan és sértő megállapításokat nem kell szó nélkül hagynunk. Etikai alap is van szólni, mert nem önmagunk javát keressük. Ha jól látom, ez a bizottsági ülés nyilvános. Helyes: január után az a változás, hogy feladjuk a diszkréciót, nyilvánosan elmondjuk, s pl. a honlapunkon is közreadjuk az itteni problémák igazi jellegét, okát és megjelöljük a felelőseit. Pontos részletekkel ott szolgálunk, mert itt azokra január óta senki nem kíváncsi. A szombati nemzeti csúcson bizarr kis vita folyt arról, van-e gazdája a fővárosnak? Ez a sportra vonatkoztatva úgy igaz: nincs gazdája, sem felelőse, sem sportszerű koordinátora. A főváros szintjén időnként van egy-egy látványos, látszat-értékű rendezvény, fotózkodás, külföldi út, panaszkodás a kerületek önállósága miatt, és közben folyik a sportcélú közpénzek immanens, részrehajló odaítélése. Ez utóbbit próbálta meggátolni az Iharos: amíg Bakonyi Tibor felügyelte a sportot, többé-kevésbé utólagos reklamációkkal, de nem sikertelenül. Hagyó Miklós úrral másfél év alatt még a kapcsolatfelvétel sem sikerült, emberszámba sem vett minket, a visszasságokat illető jelzéseinket pedig válasz nélkül hagyta. Ennél az előterjesztésnél senki nem volt, aki a valóságos tényekre és következtetésekre kíváncsi lett volna: ő sem, más sem. Így előterjesztés – tudtommal, tanítom egyetemen - sehol nem készül, csak a városházán. Ez okból itt nem listázzuk a kisebb-nagyobb hibákat az előterjesztésben, ellenben az egész köteget, javításokkal, megjegyzésekkel közzé tesszük. Budapest sport-társadalmának joga van tudni: kinek az érdekéről és saráról van itt szó.

Az előterjesztés jó része tendenciózus, valótlan vagy sima csúsztatás, és kilóg a lóláb a végkövetkeztetésekor. Mintegy 25 pontba szedtük a szarvashibákat, megtettük ezt már idén januárban is, hiába. Ha az elemi korrektség jegyében lett volna bármiféle előzetes véleményezés a tervezetről, a hibák zömét kiiktathatták volna. Ám azután ezzel az előterjesztéssel előállni már nem lehetett volna. Az alapvető bajok lényegét és okát 2007. szeptember 7-e óta a főpolgármester-helyettes úr tudomására hoztuk, jelezve a veszélyt: kezd elcuslágosodni a sport-pénz-osztás a fővárosnál. Íme, itt van rá a reakció, a nem-létező, új sportkoncepciót sem bevárva. Mi ilyen sürgős, és kinek is?

Azért, hogy senki ne mondhassa: elméleti hablaty a mostani észrevételünk, a kollégáim felvetéseiből kiemelek három elemet az előterjesztés megállapításaival szemben:

1)Valójában az önkormányzaton kívüli források megszerzése iránt is tettünk kezdeményezést. Jómagam előszobáztam 6-7 helyen, ám többnyire azt a lesújtó választ kaptam: éppen a főváros előírása az akadályja annak, hogy közüzem nekünk adjon támogatást. Hivatkoznak arra, hogy eleve e feltétellel indult el az Iharos: szerezzünk pénzt! Nekem, felkért kuratóriumi elnökként ilyen feltételt senki sem tűzött, nem vagyok koldus, így el sem vállaltam volna. Apropos: a BSPSZ vajon eredményesen kasszíroz, vagy ez csak nekünk a lét feltétele? Amúgy a külső támogatás számai sem stimmelnek, de ez másodlagos ügy.

2) %-osan is felrója az anyag, hogy milyen sokat költünk önmagunkra. Tömény, tudatos rosszindulat kellett ehhez. Valójában semmit sem kapunk, még egy telefonkártyát, BKV-jegyet, etc. Sem. Üléseinket úgy tartjuk, hogy meghívadjuk magunkat ide-oda, hogy ezért se kelljen fizetni. Egyetlen alkalmazottunk, a titkár, történetesen többszörös világbajnok bérét hónapról-hónapra kuporgatjuk össze, s ez bizony így méltatlan. Egybevetésül: a BSPSZ idei költségvetésében az önfogyasztás, a működési kiadás 32 M. Ft. Hány a mérce?

3)Az általuk, ezrelékben kifejezhető panasz mellett elbírált pályázatok száma ténylegesen nagyságrenddel több, mint az anyag írja, és kb. a kétszerese a BSPSZ-ének. Mi az élő sportra adtunk pénzt, olykor épp csak annyit, hogy X,Y diákcsoport el tudjon menni egy versenyre, vagy vegyen sporteszközt magának. Ehhez képest a Sportvarázs gigarendezvény nem a budapesti gyerekeknek szült, hanem a látszat fenntartására ment el az R jelű pályázat forrásaiból 3,4 M. Ft. A mai válságos helyzetben a PR aligha érhetne ennyit.

Még egy tényező. Érvelhetett volna azzal az előterjesztő, hogy más az alapvető felfogása a sportról, mint nekünk, és ebből egy elég, az övé. Valójában nincs ilyen, ellenben kerülő úton megszerzett, kétségbeejtő tervezet készült a sport-konceptióról, mely címe szerint is az irányítást tárgyalja. Nagy baj van ezzel, mert az irányítás volna a sportért, nem pedig fordítva. A tervezet írója önmagát emelné meg, e perspektívából foglalkozik másokkal, de az Iharossal /vezetők, testületek korábbi ígérete, sőt elnapoló feltétele ellenére/ nem. Kutatóként csendben megjegyezném: az irányítás itt is mellékes. Fő, hogy mi történjék a sporttal, hogyan növekedjék a benne részt vevők aránya, ezt szolgál(hat)ná a hivatal. Nem fordítva! Soha, ma különösképpen nem lehet döntő érv, hogy míg a köztisztviselő bére kötött, a Kht-ban a vezető csillagászati összeget vihet haza. Vagy van markáns, valódi közigazgatási feladat, ami nem kht-síthető, vagy nincs valós igazgatási tennivaló, és akkor elég egy szolgáltató-lebonyolító intézmény, amiből Budapesten már nem egy létezik. Számunkra a sport ilyen kérdéseket vet fel. Innen nézve az előterjesztés üres, káros, és a semmibe mutat. Megértjük, ha a városházán a sport igazi gondjairól nem lehet érdemben beszélni, jól dönteni. Akkor marad egy keserű bon mot: a Fradi színe zöld-

fehér, az MTK-é kék-fehér, és a városházán a sport-közpénzt a szolgálatkész, színtelen kedvencek(nek) osztják.

Kérjük, az SZMSZ 2, sz. melléklete szerint ezt a véleményt az előterjesztéshez csatolni, és teljes nyilvánosságát szintúgy biztosítani. Mi is ezt tesszük.

Budapest, 2008.október 20. Kolláth György, az Iharos kuratóriumának elnöke